

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseinio, Ph.D., v právní věci žalobce **F. H.**, zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Praha, Černého 517/13, proti žalovanému **Městskému úřadu Břeclav**, se sídlem Břeclav, náměstí T. G. Masaryka 42/3, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím ve vyznačení doložky právní moci na příkazu ze dne 10. 5. 2017, č. j. MUBR 31526/2017,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e** z účtu Krajského soudu v Brně **v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Žaloba

[1] Žalobou ze dne 21. 9. 2017 se žalobce domáhal soudní ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím ve vyznačení doložky právní moci na příkazu ze dne 10. 5. 2017, č. j. MUBR 31526/2017. Tímto příkazem byl žalobce uznán vinným z přestupku proti veřejnému pořádku podle § 47 odst. 1 písm. h) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, přičemž mu byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč. Proti tomuto příkazu podal žalobce dne 24. 5. 2017 odpor, a to prostřednictvím svého zástupce – Asociace pro poskytování právní ochrany z. s. Na základě výzvy žalovaného ze dne 29. 5. 2017 žalobce následně doplnil plnou moc udělenou zmocněnci. Posléze žalobci přišla výzva k odstranění vad plné moci ze dne 3. 8. 2017, podle níž měl nedostatek plné moci spočívat v absenci podpisu zmocněnce znamenající přijetí zmocnění. Téhož dne žalobce doložil znovu podepsanou plnou moc. I přes uvedené vydal žalovaný dne 4. 9. 2017 sdělení k neodstranění vady podání odporu proti předmětnému příkazu, jímž žalobci sdělil, že příkaz nabyl právní moci dne 30. 5. 2017, jelikož plná moc neobsahovala všechny povinné náležitosti. Touto náležitostí žalovaný mínil podpis zmocnitele. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu přitom podpis zmocněnce není povinnou náležitostí plné moci.

[2] Žalovaný se tak dopustil nezákonného zásahu, pokud na příkazu vyznačil doložku právní moci přesto, že byl podán řádný a včasný odpor. Nebyl totiž důvod, aby žalovaný k podanému odporu nepřihlédl a nepokračoval v řízení o přestupku. Odpor i plná moc splňovaly veškeré povinné náležitosti dle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Vyznačením právní moci došlo k zásahu do veřejných subjektivních práv žalobce, neboť příkaz se stal pravomocným a vykonatelným. Doložce právní moci svědčí presumpce správnosti. Žalobce je tak nucen chovat se v souladu s výrokem předmětného příkazu a uhradit uloženou pokutu, ačkoliv ve skutečnosti není předmětné rozhodnutí v právní moci, ani vykonatelné.

[3] Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2016, č. j. 6 As 244/2015-35, je doložka právní moci úkonem, který správní orgán provádí z úřední povinnosti. Není tedy rozhodnutím, ale jiným úkonem správního orgánu. Z tohoto důvodu žalobce podává žalobu na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). V této souvislosti žalobce odkázal i na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 24. 4. 2014, č. j. 62 A 21/2014-132, podle něhož je právním prostředkem soudní ochrany proti úkonu správního orgánu spočívajícímu ve vyznačení data právní moci správního rozhodnutí zásahová žaloba.

[4] Žalobce dále uvedl, že se žalobou „domáhá zrušení právní moci na předmětném příkazu a pokračování v řízení o přestupku“. O zásahu se přitom dozvěděl dne 15. 9. 2017, kdy mu bylo doručeno sdělení o nabytí právní moci.

[5] Na základě výše uvedeného žalobce navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost zrušit doložku právní moci na předmětném příkazu do 5 dnů ode dne právní moci rozsudku, eventuálně aby soud deklaroval nezákonnost vyznačení dané doložky právní moci.

II. Podmínky řízení

[6] Soud se v první řadě zabýval splněním podmínek řízení, přičemž (vycházejí z listin doložených žalobcem), dospěl k závěru, že o žalobě nemůže věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

[7] Dle § 85 s. ř. s. je zásahová žaloba nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.

[8] Uvedené ustanovení je mimo jiné odrazem subsidiární povahy zásahové žaloby vůči žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, resp. proti žalobě nečinnosti [viz zejména body 16. až 21. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, č. 2206/2011 Sb. NSS (věc *Olomoucký kraj*); rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz]. Jestliže je tedy možné domoci se přezkoumání věcných závěrů správních orgánů soudem na základě primární žaloby dle § 65 a násl. s. ř. s., případně posouzení postupu žalovaného na základě žaloby nečinnosti podle § 79 a násl. s. ř. s., nelze současně připustit v zásadě totožný přezkum v řízení o sekundární žalobě zásahové dle § 82 a násl. s. ř. s.

[9] Princip subsidiarity zásahových žalob přitom nebyl dotčen novelou soudního řádu správního provedenou zákonem č. 303/2011 Sb., a nadále platí i u žalob, jimiž se žalobce domáhá určení nezákonnosti zásahu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 Azs 144/2015-30).

[10] V nyní projednávané věci se sice žalobce formálně domáhal zrušení či deklarace nezákonnosti doložky právní moci vyznačené na příkazu žalovaného ze dne 10. 5. 2017, jeho reálným cílem však bylo, aby žalovaný „uznal“ podaný odpor a pokračoval v řízení o přestupku ve smyslu § 150 odst. 3 správního řádu, jak ostatně sám uvedl v bodě [15] žaloby. V této souvislosti je přitom podstatné, že zahájené přestupkové řízení musí být ukončeno rozhodnutím, proti němuž lze brojit žalobou dle § 65 a násl. s. ř. s. Jak plyne z již shora citovaného rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ve věci *Olomoucký kraj*, přípravným a pomocným prostředkem ve vztahu k žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je svým způsobem nečinnostní žaloba. Jejím účelem je umožnit, aby soud přinutil správní orgán vydat rozhodnutí (ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.) ve věci samé. V řízení o nečinnostní žalobě soud zjistí, zda je správní orgán povinen vydat akt z množiny taxativně vymezených aktů, jak jsou uvedeny v § 79 odst. 1 s. ř. s. Pokud shledá, že tomu tak je, uloží správnímu orgánu takový akt vydat. Jedná-li se o akt přezkoumatelný na základě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, soud správnímu orgánu neuloží, jaký obsah má dotýčný akt mít, nýbrž toliko povinnost jej vydat. Obsahová stránka takového aktu pak může být přezkoumána poté, co bude vydán, v případném následném řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.

[11] V nyní projednávané věci se otázka zákonnosti vyznačení doložky právní moci na předmětném příkazu jeví býti podružnou, ostatně vzhledem k tomu, že se ve své podstatě jedná toliko o osvědčení skutkového stavu, soud by touto doložkou při zkoumání nečinnosti žalovaného v přestupkovém řízení nebyl nijak vázán (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2005, č. j. 7 Afs 10/2005-86, či ze dne 25. 6. 2008, č. j. 2 As 10/2008-41).

[12] Zde je nutno zároveň konstatovat, že žalobcem citovaná judikatura správních soudů se týkala možnosti přezkumu vyznačení data právní moci v případech již ukončených správních řízení, v nichž nebylo v zájmu žalobců brojit proti výsledkům těchto řízení (tedy podávat opravné prostředky proti samotným rozhodnutím), ale tím či oním způsobem se jich dotýkalo pouze určení dne nabytí právní moci daného rozhodnutí (srov. též např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2015, č. j. 5 As 26/2014-19). Tím se ovšem tyto věci zásadně liší od případu předestřené v nyní podané žalobě. V této věci je pro žalobce naopak navýsost relevantní otázkou, zda se má pokračovat v přestupkovém řízení. Tvrdí-li žalobce, že tomu tak je, má brojit přímo proti podstatě věci, totiž proti nečinnosti žalovaného v řízení, a nikoli proti otázce podružné, tedy proti vyznačené doložce právní moci. Při uplatnění prostředků, jež právní řád žalobci poskytuje k obraně proti nečinnosti správního orgánu ve správním řízení (§ 80 odst. 3 správního řádu, § 79 a násl. s. ř. s.), by příslušný orgán veřejné moci zkoumal i otázku, zda příkaz nabytí právní moci či ne. Případné dotčení práv žalobce by však žalovaný nezpůsobil vyznačením doložky právní moci na předmětném příkazu, ale toliko nesprávným posouzením otázky, zda ve věci byl včas a řádně proti příkazu podán odpor. Vyznačení doložky právní moci je tu pouhým následkem možné nezákonnosti v postupu správního orgánu.

[13] Právě v tomto ohledu spočívá subsidiární povaha zásahové žaloby v daném případě. Může-li se žalobce ochrany svých práv domáhat nečinností žalobou, je zcela nadbytečné, aby tytéž otázky byly řešeny též na základě žaloby zásahové.

[14] Z uvedených důvodů je nyní podaná zásahová žaloba nepřipustná dle § 85 s. ř. s. a soud ji tudíž odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[15] K uvedenému ještě nutno dodat, že vzhledem k výslovně projevené vůli žalobce soud neměl prostor k překvalifikování podané žaloby na jiný žalobní typ, neboť by se tím dostal do rozporu s dispoziční zásadou, která řízení ve správním soudnictví ovládá (blíže viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2016, č. j. 6 As 69/2016-39, č. 3412/2016 Sb. NSS).

III. Náklady řízení

[16] O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

[17] Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobci se opírá o § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. listopadu 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu